

Motion till riksdagen 2019/20:374

av Tobias Andersson m.fl. (SD)

Avskaffa kemikalieskatten

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa kemikalieskatten och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma med förslag till en ny strategi om hur man ska arbeta mot potentiellt skadliga kemikalier och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den förra alliansregeringen beslutade 2013 att en särskild utredare skulle analysera behovet av nya ekonomiska styrmedel på kemikalieområdet. Den rödgröna regeringen arbetade sedermera vidare med frågan, och i mars 2015 presenterades en SOU som föreslog en punktskatt på vissa konsumentvaror. En lång rad remissinstanser avstyrkte förslaget och menade att det skulle bli kostsamt och innebära en ökad administrativ börda för såväl företag som myndigheter.

Från och med den 1 juli 2017 infördes en skatt på elektronikprodukter under namnet kemikalieskatt. Skatten baseras på vikt utifrån så kallade KN-nummer och tar liten eller ingen hänsyn till de faktiska omständigheter som skulle kunna leda fram till en exponering av kemikalier. Sverige är vidare ett alldeles för litet land för att på egen hand påverka de globala elektronikjättarnas användning av olika kemikalier för t.ex. brandsäkerhet. Skatten ger heller inte incitament att använda bättre alternativ. Detta till trots valde regeringen att höja skatten i vårbudgeten 2019, och i januariöverenskommelsen föreslås det att den utökas till skor och textilier.

Den faktiska målbilden, att minska exponeringen mot vissa kemikalier, blir i bästa fall marginell. I stället innebär kemikalieskatten en ökad administrativ börda för såväl myndigheter som näringsliv, försämrade konkurrenskraft för svenska handels- och industriföretag samt starka incitament att lägga om bolagsstrukturer för ökad internet-handel där man helt sonika – helt i enlighet med lagen – kringgår skatten.

När kemikalieskatten infördes var Sverigedemokraterna ensamt parti om att avstyrka införandet. Vi påtalade då i en motion till riksdagen att ”lagstiftningen innebär att Sverige går miste om arbetstillfällen, arbetsgivaravgifter, inkomstskatt, moms och bolagsskatt, vilket enligt allt sunt förnuft kommer göra Sverige fattigare. Regeringen tror sig kunna få in ca 2 mdkr per år på denna skatt, men det måste ses som en mycket kortsiktig vinst med tanke på de mycket starka incitamenten att kringgå skatten genom att flytta ut verksamhet från Sverige.” Med nästan kirurgisk precision har detta inträffat och riskerar nu att förstärkas. Införandet av den initiala skatten har enligt en rapport från HUI Research lett till högre priser i Sverige relativt andra länder. HUI Research pekar på att skattens effekter på utlandshandeln ser ut att ha underskattats av regeringen som räknade med att skatten skulle ge statskassan 2,4 miljarder kronor per år. Skatten har dock dragit en miljard mindre enligt HUI Researchs rapport, samtidigt som den leder till lägre marginaler för svenska företag och förlorade arbetstillfällen i branschen. Hur hårt höjningen och den annonserade utökningen slår återstår att se.

Sverigedemokraterna menar att denna skatt aldrig borde ha instiftats och att regeringen snarast bör göra ett omtag i frågan. Detta innan vi skadar svenskt näringsliv på ett sådant sätt att det blir svårt att återställa. Regeringen bör istället återkomma med en ny strategi för hur man ska arbeta mot potentiellt skadliga kemikalier. Generellt är detta frågeställningar som bör hanteras i samarbete med andra länder, precis som det redan sker inom ramarna för EU:s Reach-förordning.

Tobias Andersson (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)

Eric Palmqvist (SD)

Josef Fransson (SD)